

videre under hensyntagen til de enkelte arbejdsgiver- og arbejderorganisationers særlige ønsker om, på hvilken måde arbejdstidsforkortelsen bør gennemføres. Der gives en række undtagelsestilfælde, hvor normalarbejdstiden vedvarende eller forbigående må overskrides, ligesom der opstilles nogle principper for aflønning af overarbejde, og der gives regler om kontrol med overholdelsen af bestemmelser om arbejdstidsforkortelsen.

Ved slutningen af komiteens forhandlinger afgav arbejdsgivergruppens ordfører en erklæring om, at afstemningsresultaterne, hvor komiteen havde truffet beslutning ved afstemning, havde været påvirket af, at der (efter beslutning af det foran side 10 omtalte nævn) var optaget 2 østeuropæiske arbejdsgiverrepræsentanter, som i deres stemmeafgivning ikke fulgte samme linjer som de øvrige arbejdsgivere, og af, at en stor del af de regeringsrepræsentanter, der havde anmeldt sig som medlemmer af komiteen, havde været fraværende, når der holdtes afstemninger. Vedrørende realiteten hed det i erklæringen, at det ville være nødvendigt at tage de fra arbejdsgiverside fremførte økonomiske synspunkter i betragtning, såfremt man ville opretholde en sund økonomi, hvad der var en betingelse for et højt og stabilt beskæftigelsesniveau og opretholdelse og forbedring af levestandarden. Ud fra disse betragtninger måtte flertallet blandt arbejdsgivergruppen (d. v. s. alle arbejdsgivere bortset fra de 2 østeuropæiske) stemme imod forslaget til henstilling.

Ved den påfølgende behandling i konferencens plenarforsamling blev der i hovedsagen fremsat lignende betragtninger, som allerede havde været gjort gældende i komiteen. Ved behandlingen i plenarforsamlingen var der imidlertid en del regeringsrepræsentanter (fra Portugal, Japan og Chile), der tog afstand fra den foreslåede henstilling, navnlig fordi de ud fra en vurdering af de faktorer, der betinger en fortsat udvikling mod økonomisk fremgang, ikke fandt det rimeligt for tiden at vedtage en sådan henstilling. En resolution om at sætte spørgsmålet på dagsordenen for næste års arbejdskonference med henblik på vedtagelse af en henstilling blev vedtaget i plenarforsamlingen med 124 stemmer mod 41, idet 28 undlod at stemme.

VIII. Arbejderboliger.

Styrelsesrådet besluttede i 1958 at sætte spørgsmålet arbejderboliger på konferencens dagsorden for 1960 til almindelig diskussion med den forudsætning, at diskussionen, såfremt konferencen fandt det ønskeligt, kunne betragtes som 1. behandling. Bureauet indsamlede derefter på grundlag af spørgeskemaer oplysninger fra medlemslandenes regeringer, og disse oplysninger blev forelagt komiteen sammen med et af bureauet udarbejdet udkast til en henstilling.

Arbejdsgivergruppen og enkelte regeringsrepræsentanter ønskede at nøjes med at føre den almindelige diskussion, men bøjede sig for flertallets ønske om 1. behandling straks. Et arbejdsudvalg bearbejdede bureauets udkast og delte det i et forslag til en henstilling, omfattende de almindelige principper, og et forslag til et ledsagende dokument, indeholdende mere detaljerede anvisninger på, hvordan henstillingens principper skulle gennemføres. Diskussionen førtes på dette af arbejdsudvalget udarbejdede grundlag, efter at arbejdsgiverne havde fået præciseret, at det ledsagende dokument ikke skulle betragtes som en del af henstillingen og ikke skulle forpligte medlemmerne.

I den indledende almindelige diskussion fremførte arbejdergruppen, at der verden over findes 500 millioner boliger, der er uegnede til menneskeboliger, og at situationen daglig forværres ved befolkningstilvæksten. Man udvekslede synspunkter om forholdet mellem boligbyggeri og landenes øvrige økonomiske politik. Fra mange sider udtaltes principiel uvilje mod, at arbejdsgivere bygger og ejer arbejderboliger, selvom forholdet er kontrolleret af de enkelte landes lovgivning. Man diskuterede, om byplanlægning og byggeplaner for land-distrikter hører under ILOs område.

De forenede Nationers repræsentant i komiteen gjorde rede for samarbejdet mellem ILO, De forenede Nationer, Verdenssundhedsorganisationen og andre interesserede organisationer med hensyn til boligprogrammer. Han mente, at arbejdet for øjeblikket er tilfredsstillende koordineret. Han tilrådede ILO at koncentrere sig om teknisk bistand.